

PMM

JUVENT PLEEGZORG MAGAZINE

Nr. 14 • juni • 2014

Nieuws en tips

De wereld van: **Sharon**

Passend onderwijs?

En nog veel **meer...**

JUVENT

JEUGD & OPVOEDHULP
ZEELAND

Het krijgen van een nieuwe plek is een terugkerend thema binnen pleegzorg. En dan bedoel ik niet alleen een nieuwe plek in een gezin. In deze PM besteden we aandacht aan het onderwijs. Na de schoolvakantie zullen veel kinderen weer een nieuwe plek zoeken op een school. Vanwege verhuizing naar een ander gezin of vanwege een overstap naar speciaal of voortgezet onderwijs. Er komt heel wat bij kijken om kinderen weer een goede nieuwe plek te laten vinden.

Op de dag dat ik dit voorwoord schrijf zijn we gestart met een nieuwe organisatiestructuur. Dat betekent dat sommige mensen boventallig worden en dus echt een hele nieuwe plek moeten zoeken. Anderen veranderen van standplaats zoals sommige pleegzorgbegeleiders die aan gaan sluiten bij lokale teams. Ook zij moeten aansluiting gaan zoeken op een nieuwe plek. U leest hier in deze PM meer over.

Andrea Klap
Manager Ambulant & Pleegzorg

P 4.5 Vanuit Juvent

- Lokaal gezicht Juvent
- Ladiesnight groot succes
- Invoering verwijsindex

P 6 Lintjesregen!

- Marjan Sijrier en Ella Allemekinders gedecoreerd

P 12.13 Terugblik

- Op zoek naar passend onderwijs

16

Colofon

PM verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinnen, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland.

Redactie Andrea Klap, Jeroen Rempt, Mirjam de Smet en Gerdien Maljaars.

E-mail: pm@juvent.nl

Concept en uitvoering www.studioRAVEN.nl

Fotografie De geportretteerde personen in deze uitgave hebben geen relatie met het onderwerp, tenzij expliciet vermeld.

Tips Heeft u tips of vragen naar aanleiding van PM? Heeft u onderwerpen die u graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten: mail naar pm@juvent.nl

Inhoud

Jamila
belt met

Wat drijft pleegouders? Wat is hun verhaal? Er is maar een manier om er achter te komen: Er naar vragen! Deze keer belt pleegzorgstagiaire Jamila met Pleegouders Stanny en Ingeborg.

Ingeborg: "Er wordt straks niet om een snoepje gevraagd, de meneer vraagt zelf wel aan jou of je wat lekkers lust of niet." "Oké mama!", wordt er braaf op geantwoord. Ze stappen een broodjeszaak binnen waar een verleidelijke snoepspot staat en met een grote glimlach op haar mond wordt er gezegd: "Goh meneer, die lolly's zien er wel lekker uit!" Waarop de meneer van de broodjeszaak reageert: "Meisje, wil jij dan zo'n lekkere lolly?" Hoe je het ook wendt of keert, ze heeft niet om een snoepje gevraagd.

Een lekkere pittige welbespraakte jongedame met een knap koppie. Een jongedame die precies weet wat zij wilt en de dingen zo tactisch weet te brengen dat ze haar doelen kan behalen. Dat is de 6-jarige pleegdochter die Stanny en Ingeborg vorig jaar maart met open armen hebben ontvangen. Ingeborg: "We zijn vorig jaar neutraal het pleegouderschap ingegaan. In het afgelopen jaar is er veel gebeurd, maar het geeft ons een warm gevoel om de kleine stappen vooruitgang te zien."

Pleegouderschap

Door middel van haar veiligheid te bieden, zorgen dat ze een thuis heeft, plezier heeft en er voor haar te zijn, hopen Stanny en Ingeborg dat ze op deze manier een juiste vertrouwensband met hun pleegdochter hebben opgebouwd. Ingeborg: "Ze noemt ons merendeels papa en mama, ze lijkt ons te accepteren als opvoeders en ze voelt zich veilig genoeg om haar emoties te uiten." Hierdoor halen Stanny en Ingeborg voldoening uit hun pleegouderschap. Het doet ze goed om te horen dat hun pleegdochter aangeeft dat ze het liefst met haar biologische familie en pleegouders in één huis wilt wonen.

Ingeborg geeft aan dat je binnen het pleegouderschap duidelijk je grenzen moet kunnen aangeven op allerlei verschillende gebieden. Ingeborg: "Je leert om zaken los te kunnen laten. Je hoopt op iets groots, maar de kleine stapjes maken het mooi. De vooruitgang en groei is mooi om te zien. Het allermeeste is dat je pleegkind zich beetje bij beetje steeds meer thuis gaat voelen en zich ook thuis kan voelen door de warmte en liefde te ontvangen."

P 10.11

Sfeer proeven bij...

- "Ik miste de drive van grote pannen eten maken."

P 14.15

In het nieuws

- Kwaliteitskader ondertekend
- Overgewicht bij kinderen neemt toe
- Professionaliteit medewerkers jeugdzorg

Juvent

Bezoekadres
Park Veldzicht 43
4336 DW Middelburg
info@juvent.nl

Postadres
Postbus 140
4330 AC Middelburg
Tel: 0118 63 55 10

Crisisnummer: 06-22 93 88 89
www.juvent.nl

Juvent krijgt een lokaal gezicht

Om nog effectiever zorg te kunnen verlenen is Juvent vanaf 19 mei georganiseerd in drie regio's onder aansturing van drie regiomanagers: Andrea Klap (Walcheren), Karin Smit (Oosterschelderegio) en Antoon Zwart (Zeeuws-Vlaanderen).

In alle drie de regio's streven we naar een volwaardig aanbod van zorg dat aansluit op de vraag van kinderen, ouders en pleegouders. Door bovendien te gaan werken met lokale zelforganiserende teams kan Juvent sneller en flexibeler inspelen op vragen van kinderen, ouders en pleegouders.

De pleegzorgbegeleiders gaan onderdeel uitmaken van een Juvent-in-de-Buurt team (JIB) samen met andere ambulante hulpverleners en gedragsdeskundigen van Juvent. Met elkaar gaan ze verder met het opbouwen van een lokaal netwerk met relevante plaatselijke partners. Denk aan onderwijs, maatschappelijk werk, huisartsen. De JIB-teams zijn in iedere regio samen met residentiele- en dagbehandeling teams verantwoordelijk voor een volwaardig zorgaanbod. Dit onder verantwoordelijkheid van een regiomanager.

Pleegzorgbegeleider Tessie van den Broek: "Ik ga aan de slag in het JIB team Borssele / Goes / Noord-Beveland. Ik denk wel dat het even pijn gaat doen om mijn oude team met pleegzorgbegeleiders achter me te laten. De samenwerking binnen het nieuwe JIB-team zal moeten groeien. Als pleegzorgbegeleider ga ik me inzetten voor de zichtbaarheid van Pleegzorg. Zowel binnen het team als daarbuiten. Er komen verschillende disciplines onder een dak. Als het hele huis straks staat, dan zit het vol met kennis en kunde. Daar kunnen en moeten we van profiteren."

Bij de verdeling van pleegzorgbegeleiders over de lokale teams is continuïteit in begeleiding van pleegouders het centrale uitgangspunt geweest. Dit mede op verzoek van de Pleegouderraad. De pleegzorgbegeleider gaat dus werken vanuit de gemeente(s) waarin hij of zij de meeste pleeggezinnen begeleidt.

Vragen over de reorganisatie van Juvent? Stel ze aan uw pleegzorgbegeleider!

Ladiesnight voor pleegmoeders Juvent een groot succes

Wat startte als een klein idee, groeide afgelopen weken uit tot een groot succes. Medewerkers Gieke en Fatima van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland blikken dan ook tevreden terug op drie drukbezochte ladiesnights voor pleegmoeders in Goes, Terneuzen en Middelburg. Fatima: "Pleegouders zijn onmisbaar in onze samenleving. Het was dat extraatje dat je wilt teruggeven aan de mensen die hun hart en huis open stellen voor kinderen die tijdelijk een thuis nodig hebben. Met de drie ladies-nights is dat volgens mij aardig gelukt!" Gieke: "Het is de eerste keer dat we zoiets hebben opgezet. In het begin wisten we dan ook nog niet zo goed op hoeveel deelnemers we mochten rekenen. Ik ben de plaatselijke ondernemers dan ook erg dankbaar dat ze toch met ons in zee wilden gaan. Voor hetzelfde geld nodig je een kapper en pedicure uit en organiseer je een modeshow voor maar een handjevol pleegouders. Gelukkig bleek al snel na het versturen van de uitnodiging dat het storm liep met aanmeldingen." Fatima: "We hebben de pleegmoeders en hun introducees echt een avondje uit kunnen bieden, daar ben ik trots op!" Gieke: "Het mooiste verhaal voor mij was de oma die haar kleinkinderen opvoedt omdat haar dochter in een woongroep verblijft. Alle vier waren ze op de ladiesnight. Even een avondje samen weg. Aan het eind van de avond hebben ze samen de moeder weer teruggebracht." De roep om een herhaling van de ladiesnight hebben de dames de afgelopen dagen al meerdere keren gehoord. Fatima: "Dat zal ook zeker gaan gebeuren. Alleen de roep van de pleegvaders wordt nu ook steeds luider en luider. Dus ik denk dat we nu eerst onze pijlen moeten richten op een stoer mannenuitje!"

Invoering van de Verwijsindex Zeeland, ook voor pleegkinderen!

Juvent is bezig met de invoering van de Verwijsindex. De Verwijsindex is een landelijk signaleringssysteem waarin hulpverleners jeugdigen kunnen registreren waarover zij zich zorgen maken. Het gebruik van dit systeem is een verplichting vanuit de overheid en gebaseerd op de Wet van de Jeugdzorg. Juvent zal met terugwerkende kracht alle jeugdigen die hulp ontvangen, ongeacht ieders specifieke situatie, registreren.

Juvent registreert in de Verwijsindex standaard alle jeugdigen die hulp ontvangen van Juvent. Wanneer ook hulpverleners van andere organisaties in het gezin werkzaam zijn en registreren in de Verwijsindex, krijgen alle betrokken hulpverleners een melding dat er een match is. Zodoende kan er contact gelegd worden met elkaar en na toestemming van de cliënt, (pleeg)ouder met gezag en/of jeugdige, informatie worden uitgewisseld en overleg plaatsvinden over wat de beste aanpak is voor hulpverlening.

Het doel is snellere en betere afstemming van de zorg tussen de betrokken hulpverleners en het gezin. Het komt namelijk regelmatig voor dat verschillende hulpverleners zich bezighouden met dezelfde jongere en organisaties maar daarbij langs elkaar heen werken. De Verwijsindex Regio Zeeland (VIRZ) is opgezet om ervoor te zorgen dat hulpverleners sneller en makkelijker met elkaar in contact komen en informatie kunnen uitwisselen over behandelingen en resultaten. In Zeeland wordt gewerkt met Multisignaal, zij verzorgen voor de gemeenten de lokale risicosignalering en aansluiting op de landelijke Verwijsindex.

Op het moment dat er een match is, wordt de ouder en/of jeugdige om toestemming gevraagd om informatie uit te wisselen. Het is alleen onder voorwaarden mogelijk zonder toestemming informatie uit te wisselen. In de verwijsindex staan alleen de naam, het adres, de geboortedatum en het Burgerservicenummer van de jeugdige vermeld. Aanvullend staan de contactgegevens van de betrokken hulpverlener vermeld. Het bevat geen inhoudelijke gegevens.

Heeft u hierover nog vragen dan kunt u contact opnemen met de bij u betrokken hulpverlener of de afdeling Clientservice van Juvent.

Tip 1

www.kids-n-fun.nl

Op zoek naar een leuke kleurplaat? Aan de slag met Ministeck? Of liever kokkerellen? Op de website van kids-n-fun vind je meer dan 15.000 kleurplaten en andere zaken om je uren mee te vermaken!

Pleegkinderen Opvoeding, begeleiding en zorg

Pleegkinderen hebben vaak veel spanning en gevoelens van onveiligheid ervaren. Wat zijn hiervan de gevolgen voor hun ontwikkeling, en wat betekent dit voor pleegouders? In dit boek maken voorbeelden, tips en adviezen vanuit de dagelijkse praktijk duidelijk hoe (aanstaande) pleegouders, hulpverleners en leerkrachten met pleegkinderen kunnen omgaan. EAN 9789401411639

Tip 2

Oproep!

Een speciale uitgave van de PM staat al langer op het verlanglijstje van de redactie. Komende zomer trekken de redactieleden van PM door Zeeland om Pleegzorg in portretten te vangen waarmee we een speciale editie van PM gaan vullen. We zijn op zoek naar netwerkpleegouders, bestands-pleegouders (ook gepensioneerde), (ex) pleegkinderen en biologische kinderen die er een pleegzus of -broer bij hebben gekregen. Eigenlijk iedereen met een mooi verhaal over pleegzorg. **Ideeën? Meedoen?** Stuur een mail naar: pm@juvent.nl

Lintje!

{deel 1}

Vrijdag 25 april 2014 was het zover: Pleegmoeder Marjan Sijrier krijgt haar Koninklijke onderscheiding, een lintje! Bij binnenkomst was ze totaal verrast. Ze zag veel familie zitten, zelfs uit Friesland en vermoedde toen dat die niet voor niets zouden zijn gekomen. Pleegvader Sijrier hield nog een tijd keurig vol dat hij ook van niets wist, maar al snel werd duidelijk dat het om pleegmoeder Marjan ging.

De burgemeester van Schouwen-Duiveland spelde na een toespraak waarin alle werkzaamheden van Marjan werden genoemd, het lintje op. Naast vele activiteiten voor Pleegzorg (zeker 25 plaatsingen in de afgelopen 24 jaar, mee gaan naar IFCO in Hongarije, ondersteunen bij het forum van de STAP, meedenken bij het opzetten van de HVV en meewerken als mentor), kreeg zij het lintje ook voor haar werkzaamheden

voor de zondagsschool, voor de Christelijke bibliotheek op Schouwen en voor Siriz. Al met al een bezige bij!

Persoonlijk heb ik 11 jaar mogen samenwerken met deze pleegmoeder. Het is altijd een plezier geweest om met haar samen te werken. Marjan is als geen ander in staat om kinderen in hun waarde te laten en hen hoop te geven voor de toekomst. Ook is zij heel goed in staat om als een spin in een web mee te denken als pleegmoeder, samen met bijvoorbeeld school, therapeuten, begeleiders, voogden, en dan steeds het kind centraal te blijven houden.

Al met al, wat mij betreft: een verdiend lintje!

**Tineke de Carpentier,
Pleegzorgbegeleider Juvent**

{ Marjan Sijrier tijdens de uitreiking van haar koninklijke onderscheiding.

{deel 2}

'Met jou heb ik nog een appeltje te schillen!' Zo strijdlustig kwam mevrouw Ella Allemekinders op

Koningsdag op me af. Nu ja, ik had het er ook naar gemaakt. Mevrouw Ella Allemekinders en haar echtgenoot hebben zich ingespannen voor de samenleving. Langdurig en belangeloos. Dat is opgemerkt en om die reden hadden burgers uit diezelfde samenleving Ella Allemekinders voorgedragen voor een koninklijke onderscheiding. Ze was met gemak drie stations gepasseerd: de Burgemeester, de Commissaris van de Koning en het orgaan dat uiteindelijk de beslissing neemt, het Kapittel van de Civiele Ordes. Begin april kreeg de gemeente Kapelle bericht dat zij op vrijdag 25 april 2014 in de prijzen zou vallen.

Om haar op het gemeentehuis te krijgen, waar de gemeente Kapelle altijd de te decoreren vrijwilligers ontvangt, moest er een list verzonnen worden. Ik werd ingeschakeld: kon ik haar misschien uitnodigen voor een gesprek over pleegzorg? Uiteraard heb ik mijn medewerking toegezegd en op een stil moment heb ik zelf het briefje getikt waarmee we haar naar het gemeentehuis lokten. Of ze zich op vrijdag 25 april bij de wethouder kon vervoegen...

We hielden rekening met een verhindering waardoor ons plan in duigen valllen kon, maar er bleek niets in de weg. En toen ik vijf voor negen arriveerde, zat ze al in de hal te wachten. Ze liep met me mee naar mijn kamer en daar raakten we in een geanimeerd gesprek. Heel wat onderwerpen pakten we bij de kop: over welke gaven moeten pleegouders beschikken?, behandel je pleegkinderen anders dan andere kinderen?, hoe staat het met de begeleiding van Juvent?, krijg je voldoende financiële tegemoetkoming? Ook de vraag naar de motieven pleegouder te worden kwam aan bod en hoe de familie en de kennissen oordeelden over deze keuze. Uit het gesprek bleek me dat het gezin niet alleen verschillende pleegkinderen had opgevangen, maar zelfs onderdak gegeven had aan een adoptiekind. En dat alles naast de opvoeding van eigen kinderen. Toen onverwachts de deur openging en de burgemeester met ambtsketen binnenkwam, ervoer Ella Allemekinders dat als een ongekende brutaliteit. Hoe durfde zo 'n man ons gesprek verstoren! Het kostte enige moeite mevrouw Allemekinders ervan te overtuigen dat ze eigenlijk gekomen was voor een Koninklijke Onderscheiding en niet voor een actie die de gemeente Kapelle ging starten. Haar laatste woorden klinken nog na: 'Ik vond het eigenlijk heel goed dat Kapelle de pleegzorg wilde bevorderen, maar nu weet ik eigenlijk niet zo goed meer wat ik ervan denken moet'.

Ella Allemekinders naast burgemeester Stapelkamp van Kapelle.

In een prachtig gebouw, de Hervormde Kerk van Kapelle, heeft burgemeester Stapelkamp in de aanwezigheid van familie en veel eerder gedecoreerden onder anderen mevrouw Allemekinders het lintje opgespeld. In de toespraak wees hij erop dat ook haar echtgenoot dank toekwam. En dat vind ik nu ook mooi: dat in dit gezelschap opnieuw (vorig jaar was er ook een pleegouder onderscheiden) aandacht gegeven wordt aan pleegouderschap. De dag daarop – de dag van mijn reprimande – is mevrouw Allemekinders op het bordes van het gemeentehuis verschenen. Opnieuw heeft de burgemeester daar genoemd hoe waardevol en nodig het is dat burgers naar elkaar omzien.

En net voor die bordesscène had ze me dus laten weten nog een appeltje met me te schillen. Met veel liefde schil ik dergelijke appeltjes. Het biedt me namelijk veel vreugde als ik zie dat er waardering is voor burgers die de handen uit de mouwen steken! Er moeten beslist meer burgers zijn voor wie Juvent met genoeg een briefje schrijft ter ondersteuning van de aanvraag. Aanbevolen!

Leo Kosten,
wethouder Samenleving in de gemeente Kapelle

Een nieuw bed, een nieuwe klok, nieuwe huisdieren, nieuwe grote mensen en nieuwe kinderen om mee in een huis te wonen. Er verandert veel in de wereld van een pleegkind. In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld zien met foto's die zij zelf hebben gemaakt. Wil je ook met je foto's in PM? Stuur dan een e-mail naar pm@juvent.nl

Kijk deze keer mee in de wereld van Sharon. Zij is 7 jaar oud en woont in een pleeggezin in Aardenburg.

De wereld van

Sharon

Ik ben Sharon en ben 7 jaar. Ik woon bijna 3 jaar in dit pleeggezin. Sinds dit jaar heb ik er een broertje bij, mama Maya en papa Lennart hebben een baby gekregen, Savan.

*Ik vind het erg leuk om in de PM te komen!
Ik heb een hele leuke gitaar waar ik wel eens op speel. De gitaar is van papa Lennart geweest. Ik doe dan gitaar spelen en dansen tegelijk! Ik teken heel vaak, dit vind ik erg leuk*

Ik speel ook graag buiten, dan doe ik net of ik mierenverzorger ben. Ik speel ook graag met de bloemen buiten, ik pluk dan 2 bloemetjes, dat zijn dan mama Maya, papa Lennart, dan pluk ik een klein bloemetje dat is baby Savan en nog een bloemetje en dat ben ik dan.

*Snurkje is mijn lievelingspoes, ik knuffel veel met snurkje, heel erg lief is ie. We hebben nog 2 andere katten, Dikkie en Poesje.
Ik speel graag verkleedspelletjes als er vriendinnen komen spelen. Kijk nu ben ik een prinses!*

Sfeer proeven bij

Karien en Karel

“Ik miste de drive
van **grote pannen**
eten maken.”

In het hart van Karien is plaats voor een heleboel personen. Niet voor niets woont ze in een huis met zeven slaapkamers en twee badkamers. In de keuken staat een bewonderenswaardig keukenblok van wel acht kastjes lang, zo'n ruime 7 meter aanrechtblad. Een grote tafel met 10 stoelen eraan biedt alle gelegenheid om kennis te maken met de vrouw des huizes. Onder het genot van een kop thee en een tompouce vertelt Karien met passie over haar pleegmoederschap.

Karien is getrouwd met Karel. Samen hebben ze twee eigen kinderen, Erik van 26 jaar en Suzan van 22 jaar. Op dit moment wonen er drie pleegkinderen en staat er een crisisbed gereed. "Sinds mijn eigen kinderen op zichzelf wonen, miste ik de drive van grote pannen eten maken dus hebben we plaats gemaakt voor een crisisbed."

Karien: "In 2002 hadden we een gezellig dinertje met vrienden. Zij gaven aan dat ze een STAP-cursus (voorloper Kim-training, red.) wilden gaan volgen. Uiteindelijk zijn de vrienden die ons enthousiast hebben gemaakt voor het pleegouderschap geen pleegouders geworden. Wij daarentegen hebben al zeven pleegkinderen in totaal over de vloer gehad. Het is soms vechten, maar het blijft m'n lust en zaligheid. Ik kan dit dankzij Karel en mijn eigen kinderen. (Pleeg-)kinderen brengen mij structuur. Zonder hen zou ik een ongestructureerd leven hebben. Onze kinderen hadden wel een duidelijke voorwaarde. Voor ons zijn jullie papa en mama, voor de pleegkinderen is het pappie Karel en mammie Karien. Tot op de dag van vandaag hanteren we deze regel. Het schept duidelijkheid." Karien vertelt dat ze het contact met de biologische ouders van haar pleegkinderen heel belangrijk vindt. Karien: "De eerste nacht bij een plaatsing lig ik altijd wakker en bedenk ik hoe die biologische moeder zich moet voelen. Ik zeg hen ook altijd dat ik het geweldig vind dat ik hun zoon of dochter een poosje mag lenen van ze. Het is een gunst dat ik dit mag doen!"

Karien probeert met alle ouders een goed contact op te bouwen en te onderhouden. Ze stemt dit af op de behoeften en mogelijkheden die er liggen. Zo gaat ze maandelijks met één van de moeders lunchen en iets leuks doen. Een andere vader is verstandelijk beperkt en is een begeleid bezoek van eens in het kwartaal voldoende. Niet lang geleden is Karien met een ex-pleegkind een dagje naar de kinderboerderij geweest. Als een soort reünie. Ze vertelt dit vol passie en benadrukt dat er absoluut geen strijd moet zijn om pleegkinderen. Dankbaar maakt ze gebruik van het communicatiemiddel What's app. Karien: "Door dit medium is het communicatienetje veel korter geworden. Wel is het soms nodig dat ik iemand even blokkeer, bijvoorbeeld als het contact te claimend wordt." Karien vertelt dat er meer van pleegouders verwacht gaat worden wanneer de rol

van Bureau Jeugdzorg anders wordt in de toekomst. Regels rondom contact met ouders van pleegkinderen zullen soepeler worden. Hierin ligt volgens haar een grote taak voor pleegouders. "Weet je wat er in moet? Ik vind dat pleegouders zich moeten realiseren dat het voor pleegouders moeilijk is om het kind te delen, maar andersom is het veel moeilijker!"

Levenslustig vertelt Karien over de vakanties. Ze kampeert zo'n zes weken op een jaar in een caravan op een camping aan de kust. Regelmatig komt er dan familie logeren van één van de pleegkinderen, een moeder met een broertje bijvoorbeeld. Karel is er niet altijd bij, maar Karien draait haar hand niet om voor een vakantie in haar eentje met alle pleegkinderen.

Qua privacy stelt Karien een duidelijke grens. Onze keuken is het centrale punt in ons huis van ontmoeting. Op de bovenste verdieping komen enkel bewoners. Ouders komen daar niet. Haar ogen krijgen een zachte blik wanneer ze vertelt over haar jaarlijkse traditie met kerst. Rond de kerstdagen ontvangen de ouders allemaal een kaartje op de mat van Karien. Hierop zet ze een tekst in de trant van: 'Bedankt dat ik jullie zoon/dochter afgelopen jaar heb mogen lenen! We genieten van elkaar en zouden het geweldig vinden dat hij/zij hier nog een tijdje kan blijven wonen!'

Fleur stapt binnen en lacht hartelijk om de vraag wie mama Karien nu eigenlijk is volgens haar. "Nou", lacht ze ondeugend. "Eigenlijk heb ik een beetje een gekke pleegmoeder, maar beter een beetje gek dan heel erg verschrikkelijk gewoontjes toch?!"

Hebben jullie een bijzonder pleeggezin? Lijkt het jullie leuk om dit te vertellen aan andere PM-lezers? Stuur dan een mailtje naar: pm@juvent.nl

Op zoek naar passend

Voor pleegouders is de keus voor een school vaak nog ingewikkelder omdat relatief veel pleekinderen gebruik maken van speciale onderwijsvormen waarvoor specifieke toelatingseisen gelden en indicaties nodig zijn. Om een (pleeg)kind op de juiste school te krijgen is soms een lange adem en veel samenwerking en overleg nodig. In deze PM blikken we terug op de zoektocht van Celini. Ruim een jaar is er overleg geweest tussen verschillende scholen en instanties voordat er een passende school was gevonden. Er is constructief overleg geweest, het heeft frustraties opgeleverd over de moeizame zoektocht, maar uiteindelijk heeft doorzettingsvermogen en samenwerking de doorslag gegeven. Op 10 maart 2014 is Celini gestart op de SO4 Eben-Haëzer in Kapelle.

Als driejarige peuter wordt Celini op 7 december 2010 geplaatst in het gezin van Olivier & Els. Met hun kinderen Rowan (14) en Mirthe (11) wonen ze in Krabbendijke. "Celini stapte binnen als een schuw, angstig vogeltje. De eerste anderhalf uur heeft ze met een Fruittella-papiertje op de bank gezeten", vertelt Els. "Een beetje friemelen, zonder aanstalten te maken om contact te zoeken met haar omgeving. "In juni 2011 wordt Celini geplaatst op de Dagbehandeling van Juvent in Goes. Een plek voor jonge kinderen met zodanige gedragsproblemen, ontwikkelingsstoornissen en/of psychiatrische problematiek dat ze niet kunnen functioneren op een gewone peuterspeelzaal of school.

Celini heeft een verstandelijke beperking en heeft 4 dagen per week ruim tweeënehalf jaar op deze dagbehandeling gezeten. Ze heeft vooral op sociaal-emotioneel gebied veel geleerd maar op een gegeven moment moet er toch gekozen worden voor een vervolgplek.

Een reguliere basisschool is gezien haar problematiek geen optie. De betrokkenen (dagbehandeling, BJZ, pleegzorg) overleggen over een vervolgplek. De pleegouders willen graag een school die aansluit bij hun levensovertuiging maar nog belangrijker vinden zij (en de biologische moeder)

Terugblik pleegmoeder:

Els: "Het is ontzettend veel werk geweest! Er was een lange adem voor nodig. Anderen zeiden tegen me dat ze de moed al lang zouden hebben opgegeven. Maar dan keek ik naar Celini en dan dacht ik: 'Ja, daar doe ik het voor! Zij staat centraal!'. Daarnaast had ik positieve berichten gehoord over de Speciale Scholen in Kapelle. Zij hadden op hun beurt aangegeven dat ze kansen zagen voor Celini. En als je 'ja' zegt, moet je 'ja' doen!"

Wijziging in het systeem van indicatiestelling

Op 1 augustus 2014 gaat het Passend Onderwijs van start. Op die datum houdt tevens de bestaande wetgeving met betrekking tot de REC's en de indicatiestelling op te bestaan. Dit betekent dat afgegeven indicaties geen juridische basis meer hebben van af die dag.

Leerlingen die op dat moment staan ingeschreven op scholen voor speciaal onderwijs, behouden het recht daar onderwijs te volgen totdat de huidige indicatie is verlopen. Vanaf dat moment wordt het systeem

overgenomen door een 'samenwerkingsverband'. De school zoekt contact met een samenwerkingsverband waarna een commissie bepaalt of een kind voldoet aan de toelatingseis (landelijke criteria). Zeeland wordt opgesplitst in 3 regio's (Walcheren, Zeeuws-Vlaanderen en de regio Oosterschelde). Elke regio kent één samenwerkingsverband voor het primair onderwijs (PO) en één samenwerkingsverband voor het voortgezet onderwijs (VO).

onderwijs

het dat het een school wordt die past bij Celini. De keuze valt op de SBO Samuelschool. De procedure wordt in gang gezet, Celini wordt aangemeld. Na een aanvankelijke toezegging blijkt er toch geen passende instroom mogelijk bij de Samuelschool. Vele gesprekken volgen waarbij nog meer belanghebbenden worden betrokken (zie kader). Nog meer belanghebbenden die vanuit hun rol en verantwoordelijkheid allemaal het belang van het kind voor ogen hebben. In eerste instantie blijkt het belang van Celini niet zo eenduidig te formuleren. Misschien valt dat ook wel niet te formuleren. Voortdurend in overleg blijven heeft wel geholpen om toch te komen tot een passende oplossing. Rekening houdend met de ontwikkeling en mogelijkheden van Celini, met de mogelijkheden van een school, met de eisen van een commissie voor indicatiestelling en de wensen van Juvent, is er school gevonden waarmee iedereen tevreden is.

Terugblik pleegzorgbegeleider:

Mirjam: "Het heeft lang geduurd, ja, maar de aanhouder wint. Voor elk argument vanuit de verschillende invalshoeken valt wat te zeggen. In het algemeen vind ik dat de samenwerking tussen pleegzorg en het onderwijs goed verloopt en dat we aanvullend kunnen zijn voor elkaar. Wat ik daarnaast ook zie is dat pleegkinderen wel een bijzondere groep vormen binnen het onderwijs. Scholen zijn niet altijd op de hoogte van de complexiteit van pleegzorg en het bijzondere gedrag van kinderen dat daarmee gepaard kan gaan.

Voor pleegouders lijkt het me van belang om ruim van tevoren te oriënteren. Procedures nemen zo vaak meer tijd in beslag dan je van te voren kunt bedenken. Als pleegzorgbegeleider word ik graag betrokken bij de schoolse ontwikkeling van pleegkinderen, op zowel speciale als reguliere scholen. Ik zie regelmatig verschillend gedrag op school en in het pleeggezin en daar gaan we dan met elkaar over in gesprek."

Celini

DE BETROKKEN PARTIJEN:

- Biologische moeder
- Bureau jeugdzorg
- Pleeggezin
- Orthopedagoog Juvent
- Colon
- Pleegzorgbegeleider Juvent
- Intern begeleiders betrokken scholen
- Speciale School / Driestar Educatief
- REC4 Meander

- begin 2013 De gedragsdeskundige van de Dagbehandeling in Goes geeft aan dat pleegouders na moeten denken over een school voor Celini.
- Mei 2013 Pleegouders leggen het eerste contact met de speciale basisscholen in de buurt.
- Mei 2013 Een traject richting SBO Samuel wordt gestart: mailwisselingen en diverse telefoontjes gaan over en weer tussen gedragsdeskundige Juvent, SBO Samuel, Driestar Educatief en pleegouders. Diverse overleggen vinden plaats.
- Mei 2013 SBO Samuel geeft aan dat Celini in februari 2014 kan instromen. Op een later moment blijkt dit toch niet mogelijk vanwege het gebrek aan een aanvangsgroep.
- Juni 2013 Juvent geeft aan dat de Dagbehandeling van Celini wordt gestopt als ze 6 jaar wordt.
- Dec. 2013 De gedragsdeskundige van Juvent schakelt Colon (vereniging van samenwerkende reformatorische basisscholen Zeeland) in. De gesprekken tussen Juvent en Samuel lopen vast. Op de dagbehandeling is verlenging niet mogelijk, op de Samuelschool is instroom niet mogelijk.
- Dec. 2013 Colon sluit aan bij de gesprekken. De belangen van Celini en de verantwoordelijkheid van de Speciale Scholen wordt opnieuw besproken. Dit zorgt voor een versnelling in het proces.
- Dec. 2013 PCL (permanente Commissie Leerlingenzorg) adviseert SO4 Eben Haëzer
- Jan. 2014 Een traject richting Eben-Haëzer wordt gestart
- 10 mrt. 2014 Eerste schooldag Celini op Eben-Haëzer (Celini mag vast op school wennen ervan uitgaande dat de REC3 indicatie wordt afgegeven)
- 24 mrt. 2014 Beschikking REC3 ligt op de mat.

VNG en Jeugdzorg Nederland tekenen convenant om **kwaliteit van pleegouderscreening** te borgen

Op 13 maart 2014 ondertekenden de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en Jeugdzorg Nederland in Utrecht het convenant in verband met het Kwaliteitskader Voorbereiding en screening aspirant-pleegouders. De 28 organisaties voor Jeugd & Opvoedhulp (waaronder Juvent, red.) met pleegzorg in Nederland hebben in 2010 dit landelijke kwaliteitskader opgesteld waarin afspraken zijn

beschreven over het proces van voorbereiding en screening van aspirant-pleegouders. Beide organisaties bevelen het gebruik van het kwaliteitskader daarom van harte aan. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door na 1 januari 2015 het kwaliteitskader binnen het jeugdbeleid te verankeren. De VNG brengt het kwaliteitskader onder de aandacht van haar leden. *Bron: Pleegzorg.nl*

Levensbedreigend overgewicht bij kinderen neemt toe

Het aantal kinderen in Nederland met levensbedreigend overgewicht is de afgelopen drie decennia gestegen van 0,08 naar 0,56 procent. Morbide obesitas komt twee tot vier keer vaker voor bij kinderen van Turkse of Marokkaanse afkomst, blijkt uit onderzoek van TNO, VUmc en LUMC. Morbide obesitas is een levensbedreigende aandoening die onder meer kan leiden tot een verhoogde bloeddruk, suikerziekte en hart- en vaatziekten. De etnische verschillen kunnen deels worden verklaard door het opleidingsniveau van ouders. Lager opgeleide ouders hebben minder financiële middelen en kennis om lichaamsgewicht te beïnvloeden door gezondere voeding te kopen of sport te stimuleren. Daarnaast spelen culturele en religieuze verschillen in opvattingen over gewichtstoename, fysieke activiteit en dieetnormen een rol.

Het onderzoek vergelijkt groeicijfers uit 1980, 1997 en 2007 van in totaal 54.814 kinderen van 2 tot 18 jaar. De resultaten van het onderzoek zijn gepubliceerd in wetenschappelijk tijdschrift PLOS ONE. *Bron: VUmc*

Wet regelt professionaliteit medewerkers jeugdzorg

De wijziging van de Wet op de jeugdzorg die de professionalisering van de jeugdzorg regelt, is op 1 april met een grote meerderheid van stemmen aangenomen door de Tweede Kamer. Met het wetsvoorstel komt er een beroepsregister voor de jeugdzorg. De wetswijziging verplicht jeugdzorgorganisaties geregistreerde beroepskrachten in te zetten op functies op hbo- en wo-niveau. Beroepskrachten in de jeugdzorg moeten hun vak bijhouden en volgens hun eigen beroepsethische normen handelen. Het beroepsregister is openbaar. Opdrachtgevers en klanten kunnen in het register zien of een hulpverlener is geregistreerd. De wijziging van de Wet op de jeugdzorg is het sluitstuk van het Implementatieplan Professionalisering Jeugdzorg dat in 2010 startte. Staatssecretaris Martin van Rijn van VWS benadrukte tijdens de behandeling van het wetsvoorstel dat vooruitlopend op de wettelijke regeling bijna alle jeugdzorgprofessionals al zijn geregistreerd of aangemeld voor registratie.

Bron: Jeugdzorg Nederland

Adolescentenstrafrecht vanaf 1 april 2014 van kracht

Sinds 1 april 2014 geldt het adolescentenstrafrecht. Dat betekent onder andere een verruiming van de leeftijdsgrens tot waar de rechter een jongvolwassene kan veroordelen volgens het jeugdstrafrecht naar 23 jaar.

Jongeren van 12 tot 18 jaar vallen in principe onder het jeugdstrafrecht. Volwassenen van 18 jaar of ouder vallen onder het volwassenenstrafrecht. Dat is de regel. Maar de rechter kan hiervan afwijken. Jongeren van 16 of 17 jaar kunnen veroordeeld worden volgens het volwassenenstrafrecht. En voor jongeren van 18 tot 23 jaar kan sinds 1 april 2014 het jeugdstrafrecht gelden.

De Raad voor de Kinderbescherming adviseert de officier van justitie en de rechter over de strafrechtvorm bij jongvolwassenen van 16 tot 18 jaar. De reclassering doet dat voor jongvolwassenen van 18 tot 23 jaar. Dus over welk strafrecht het beste past bij de ontwikkelingsleeftijd van de jongvolwassene. Die kan daardoor effectiever aangepakt worden, om te voorkomen dat hij in herhaling valt. Dat biedt perspectief. Voor de jongvolwassene zelf én voor de samenleving.

Jeugdwet en Adolescentenstrafrecht

Met de inwerkingtreding van de Jeugdwet wordt de gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van jeugdreclassering en de jeugdhulp. De inwerkingtreding van het adolescentenstrafrecht op 1 april 2014 brengt met zich mee dat de gemeenten dan ook verantwoordelijk worden voor de jeugdreclassering en jeugdhulp voor jongvolwassenen die volgens het jeugdstrafrecht worden veroordeeld. *Bron: Jeugdzorg Nederland*

Ruim 100.000 jongeren hadden jeugdzorg in 2012

103 duizend Nederlandse jongeren kregen in 2012 jeugdzorg. Dat blijkt uit cijfers die het CBS 15 april heeft gepubliceerd. In de grote steden zijn de aantallen het hoogst; Amsterdam heeft als koploper 7.500 jeugdzorgjongeren. Kerkrade heeft met 6,5 procent het hoogste percentage jongeren in de jeugdzorg.

Meer dan de helft van de jongeren met jeugdzorg ontvangt ambulante jeugdzorg. Vaak worden vormen van jeugdzorg gecombineerd. Zo hebben 15.000 jongeren naast ambulante jeugdzorg ook te maken met een ondertoezichtstelling. En

ruim 5.500 jongeren krijgen de combinatie pleegzorg en voogdij. Het aantal jongens in de jeugdzorg is met 57 procent iets groter dan het aantal meisjes. De gemiddelde leeftijd voor zowel jongens als meisjes met jeugdzorg is 12 jaar.

Landelijk gezien is het percentage jongeren in de jeugdzorg 2,9 procent. Uitschieters naar beneden zijn Tubbergen, De Wolden en Blaricum met minder dan 1 procent. Per 1 januari 2015 zijn de gemeenten zelf verantwoordelijk voor de financiering van de jeugdzorg. *Bron: Centraal Bureau voor de Statistiek.*

Column

In tijden dat ik meer heb gepland per dag dan mogelijk is, vergeet ik te genieten van details. Ik ren er voorbij en bedenk geërgerd waarom er niet meer dan 24 uur zitten in één dag. De keerzijde is dat deze 24-uurs-beperking ook m'n redding is, maar dat hoef je me op zo'n moment echt niet te vertellen. Mezelf kennende heb ik geen moeite om de agenda nog voller te zetten wanneer elke dag verlengd zou worden met een paar extra uren. Een schrale troost. Wanneer ik rond me heen kijk ben ik hartstikke populair want ik kan mee doen in de standaardzinnen "Ha, lang niet gezien! Hoe is het?" En dan komt 'ie... "Druk, druk, maar het gaat prima!" Met een geforceerde glimlach bedenk je gehaast dat je niet al te lang kan praten want er staat meer op het programma. Voor je fatsoen vervolg je "En met jou?" Ik durf er een wedje op te leggen dat er een antwoord volgt met iets wat lijkt op 'druk!'

Ik heb besloten om het voetje te verschuiven van het gaspedaal naar de rem en te genieten van details. Details van het leven die ik tot me door kan laten dringen en waar ik van kan genieten. Het resulteerde in een wirwar van papiertjes en schrijfseltjes want om details te onthouden moet je ze noteren. Bij deze wat van de schrijfsels.

Tijdens een ritje in de auto zitten Nathalia en Mikaela op de achterbank te praten over gezichten van mensen. Het was hun opgevallen dat de ene persoon dikkere lippen heeft dan de andere.

Gerdien Maljaars is opgegroeid op het Zeeuwse platteland.

Is getrouwd geweest en moeder van Jack (3) en pleegmoeder van zijn Braziliaanse halfzussen Nathalia (8) en Mikaela (6). Gerdien runt een huishouden, werkt tussendoor in de psychiatrie, staat met beide benen in het leven, maakt van alles mee en gunt ons een kijkje in haar drukke, bijzondere en gezellige leven.

Nathalia wist te vertellen dat dit heerlijk zoent! Hmmm, hoe komt ze aan die informatie? Daarbij vraagt ze zich hardop af hoe je aan zo'n riant formaat lippen kan komen. Ik vraag me af wat haar plannen zijn en voel me geroepen om me ermee te bemoeien. Ik leg uit dat je als kind kan lijken op je vader of moeder, erfelijk heet dat. Mikaela vult rap haar eigen visie toe: "Ja, dat is gewoon zo'n geboorteactie!"

De pen en m'n briefje om het voorval te noteren was amper opgeborgen of het volgende kondigde zich aan. Jack moest naar de wc. Terwijl hij de deur dicht doet, steekt hij nog even zijn hoofd om het hoekje. Directief roept hij naar Mikaela: "Niet komen kijken hoor anders krijg ik diarree!" Bij navraag bleek hij geen idee te hebben wat het begrip diarree precies inhield. Houden zo! Het kan je plots overkomen!

In diezelfde week passeerde zich nóg een voorval wat een schrijfsel waard is. Ik stond in de keuken het avondeten voor te bereiden toen Nathalia binnen stapte. Haar oog viel op een cadeaulabeltje waar 'with love' op stond geschreven. "Huh, witlof?", was haar reactie. Ik moest er een beetje om lachen en legde uit dat het twee Engelse woorden waren. Toen ze hoorde dat de betekenis 'met liefde' is, dacht ze even na. Opeens veerde ze op en zei triomfantelijk: "Ik weet een mopje!" Ik keek haar vragend aan en nodigde haar uit met: "Vertel...!" Trots zei Nathalia: "Van welke groente word je verliefd?"

